

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 79.

Tolvte Session.

24de Møde.

Tredagen den 2den Novbr. Kl. 1.

(Forsfat.)

Gomard (forts.): Det er ingenlunde min Mening, at, som det her staaer i § 2, dette Værløb skulde ubelukkende lignedes paa Formue og Velstand; thi jeg veed bestemt, at det i enkelte Communer vanskeligt vil lade sig gjøre, uden at begaae Noget, der er mindre Retfærdigt. — Naar der er blevet ligesom hentydet til, at den høitærede Minister, igjennem indhentede Erklæringer, skulde søge at komme til Erfaring om, hvorvidt der havde vist sig eller vilde vise sig Misforhold med Hensyn til af Næringskassen, da troer jeg, at dette vil være overflødig. Man vil nemlig faae to Slags Erklæringer: de Næringsdrivende ville sige, at de ere utilfredse med at betale en Forlodsstat, alene fordi de have deres Indtægter igjennem Næringsbrug, og søger man Underretning hos de for Næringsstat fritagne Classer der, hvor de efter den nye kommunale Bælglov have faaet et overveieende Antal ind i Borgerrepræsentationerne — og det vil jo være disse, som man i Regelen vil spørge — da vil de svare: „Næringskassen kan godt bibeholdes; thi den trykker igrunden ikke „Dverne“, og jeg fortænkter dem ikke i, at de svare saaledes; thi de blive derved frie for en Byrde, som de billigt vil burde bære tilligemed de Næringsdrivende. Jeg kan ikke tænke mig nogen Grund til, og jeg har heller ikke hørt nogen blive fremsført for, at udsætte dette Spørgsmaal til et andet, der

er mere omfattende, kom for; jeg troer ogsaa, at Forslaget godt kan fremmes for sig alene. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg maa anbefale Lovforslaget til at gaae videre; for om muligt at kunne blive Lov i indværende Session, da Tiden rykker nærmere og nærmere det Punkt, da Næringsloven indtræder i sit fulde Omraade; og man til den Tid ikke bør have staaende en Skattebasis, som ingen egentlig Berettigelse har.

Indenrigsministeren ad interim: Det er netop af Hensyn til de Næringsdrivende, at jeg har en afgjort Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Lovforslag. Det maa nemlig erindres — jeg troer iøvrigt, at jeg allerede ved en anden Sag har gjort den samme Bemærkning — at Loven af 29de December 1857 § 28 giver de Næringsdrivende i Kjøbstæderne, navnlig Haandværkerne, en Bestyttelse derved, at den fastsætter, at naar en Haandværker ned sætter sig nærmere en Kjøbstad end $\frac{1}{4}$ Mil fra sammes Kjøbstad, kan vedkommende kommunale Myndighed i Kjøbstaden, efter de for samme gjældende Regler, paaligne ham Næringsstat, som indbetales i Ræmmerkassen. Gjennem denne Lovbestemmelse har man søgt at give Haandværkerne i Kjøbstæderne et Værn, idet man har sagt, at de Næringsdrivende, der ned sætte sig i Nærheden af Kjøbstaden, selv om det er udenfor dens Grund, desuagtet blive skattepligtige til den. Naar man nu hæver Næringskassen, bortfalder denne Ret for Kjøbstaden til at paaligne de Næringsdrivende i dens Nærhed Bidrag til den, og dette Værn, som Næringsloven paa den Maade tilsigter at give